

чуешъ, че нѣкжде има боленъ човѣкъ, ще отидешъ да го видишъ. Ако азъ бжда при нозетѣ на болния, да знаешъ, че той ще оздравѣе, колкото и да е зле, но ако бжда при главата му, ще умре.

И Архангелъ Михаилъ плѣсна бѣлитѣ си крила и се загуби въ синѣното небе.

Презъ това време въ селото на Сиромакъ Ива върлуваше страшна болестъ. Всѣки день черковното клепало биеше за погребение, и писъци се носѣха отъ всѣка къща. Сиромакъ Иво отиде най-напредъ у съседа си, единъ много богатъ, но зълъ човѣкъ, на когото единствената дъщеря лежеше тежко болна.

Когато влѣзе Сиромакъ Иво при болната, той видѣ, че Архангелъ-Михаилъ стои до нозетѣ ѝ, а до главата ѝ — единъ умисленъ докторъ. Наоколо тихо плачеха бащата и майката.

Сиромакъ Иво се усмихна до уши.

— Ти какво си се захилилъ, бе? — извика му троснато докторътъ. — Тука всички плачатъ, пъкъ ти се хилишъ!

— Защото болната скоро ще оздравѣе!

— Я да се махашъ вънъ! — извика гнѣвно докторътъ и затласка Сиромакъ Ива.

Въ този моментъ майката и бащата на болната скочиха и заградиха пътя на Сиромакъ Ива. Тѣ го уловиха за ръцетѣ и едновременно му заговориха.

— Братъ да ни си, Иво, кажи ни, истина ли казвашъ? Всичкото си имане ще ти дадемъ, кажи ни само, истина ли казвашъ?

— Не само за вашата дъщеря, но и за всѣки боленъ мога да кажа, дали ще го бжде или не.

Майката и бащата колѣничиха предъ него и пакъ го замолиха.

— Казахъ, ще оздравѣе и то следъ нѣколко дни, — отсѣче скромно Иво и излѣзе.

Още сѣщия день той обиколи всички къщи, където лежаха болни и посочи навсѣкжде: кой ще стане и кой нѣма да стане отъ леглото.

И, наистина, следъ нѣколко дни предсказанията на Сиромакъ Ива започнаха да се сбждватъ. Най-напредъ се почувствува много добре дъщерята на неговия богатъ съседъ. Оздравѣха и всички онѣзи, които бѣше посочилъ.